

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2469/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Gfv.VI.30.339/2024/6. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Az indítványozó jogi képviselője (dr. Dobrossy István ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be, amelyben a Kúria Gfv.VI.30.339/2024/6. számú ítélete megsemmisítését kérte az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, XIII. cikk (1) és (2) bekezdései, XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással.
- [2] 1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre bocsátott iratok szerint a következő.
- [3] Az indítványozó 2011-től egy pénznyerő automatákat üzemeltető gazdasági társaság többségi üzletrész-tulajdonosa és egyedüli ügyvezetője volt. A pénznyerő automatákat terhelő játékadó megemelkedését követően a cég az őt terhelő adóterhet nem tudta kigazdálkodni, először drasztikusan lecsökkentette a játékgépek számát, ezt követően döntött úgy a társaság taggyűlése 1/2012. számú, egyhangú határozatával, hogy csődeljárást kezdeményez. A csődeljárás alatt is az indítványozó és édesapja látta el a társaság irányítását. Az indítványozó ezután a társaság egyik munkavállalójára ruházta üzletrészét, aki egyben az ügyvezető is lett. Az indítványozó és édesapja utasítására az új ügyvezető eladta a részvényeit az indítványozó édesapja élettársának ügyvezetésében álló cégnek, emiatt a Nyíregyházi Járásbíróság B.192/2018/57. számú ítéletével első fokon, majd másodfokon a Nyíregyházi Törvényszék Bf.501/2020/10. számú ítéletével bűnösnek találta csődbűncselekmény

büntetésében. Mivel az indítványozó és a hitelezők között a csődegyezés nem jött létre, a Nyíregyházi Törvényszék 2013. február 27-én közzétett Fpk.56/2013/6. számú végzésével megszüntette a csődeljárást és elrendelte az érintett gazdasági társaság felszámolását, amely az adós gazdasági társaság jogutód nélküli megszüntetésével fejeződött be. E döntésében a törvényszék továbbá megállapította, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) ki nem elégített követelése 164 617 839 Ft, amely több mint 50%-al meghaladja az indítványozó jegyzett tőkéjét.

[4] Ezt követően a NAV a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 63/A. §-a alapján 2021. november 19-én nyújtotta be keresetlevelét, amelyben annak megállapítását kérte, hogy az indítványozó korlátlanul felel az adós gazdasági társaság ki nem elégített kötelezettségeiért. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az indítványozót kártérítés megfizetésére is. A Nyíregyházi Törvényszék 9.G.40045/2022/140-IV. számú ítéletében megállapította, hogy az indítványozó korlátlanul felel az adós gazdasági társaság ki nem elégített kötelezettségeiért és kötelezte az indítványozót 73 797 838 Ft kifizetésére. Ítéletének indokolásában a Cstv. 63/A. §-ára hivatkozva megállapította, hogy a NAV igazolta, hogy az indítványozó a gazdasági társaságban többségi befolyással rendelkezett, az üzletrészét a felszámolási eljárás kezdő időpontja előtt három éven belül ruházta át, az adósnak a felszámolás során ki nem elégített tartozásai pedig meghaladják a jegyzett tőkéje 50%-át. Az indítványozó akkor mentesülhetett volna a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a részesedés átruházásának időpontjában az adós még fizetőképes volt, a tartozás felhalmozódása csak ezt követően következett be, vagy az adós ugyan fizetéképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, vagy nem volt fizetőképes, de az átruházás során jóhiszeműen és a hitelezők érdekeinek figyelembevételével járt el. Az indítványozó e bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.143/2024/5. számú ítéletével a Nyíregyházi Törvényszék 9.G.40045/2022/140-IV. számú ítéletét helyben hagyta. Az ítéltábla döntésének indokolásában rámutatott egyrészt arra, hogy a gazdasági társaság az üzletrész átruházásakor nem volt fizetőképes, másrészt arra, hogy az indítványozónak kellett volna bizonyítania, hogy az üzletrész átruházása során jóhiszeműen járt el, azonban ennek nem tett eleget. Az ítéltábla döntése szerint ennek éppen az ellenkezőjét, vagyis az indítványozó rosszhiszeműségét igazolják a csődbűncselekmény tárgyában született bírói ítéletek. Mindezek miatt a Debreceni Ítéltábla apróbb módosításokkal helyben hagyta a törvényszék ítéletét.

[5] Végül az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria Gfv.VI.30.339/2024/6. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Kúria döntésének

indokolásában kitért a felülvizsgálati kérelemben feltüntetett alaki és anyagi jogszabálysértések tételes vizsgálatára. Először a fizetéseképtelenséggel összefüggő szakvélemény állított aggályosságát és kiegészítésének elmaradása körében állapította meg, hogy ezen okból a fizetéseképtelenség fennállása tárgyában a jogerős ítélet nem jogszabálysértő. Ezt követően tért át a Kúria az indítványozó azon felvetésének érdemi vizsgálatára, hogy az ügyében döntést hozó bíróságok a bizonyítás lefolytatása során és a bizonyítékok okszerű mérlegelésével kapcsolatban jogellenesen jártak el. A Kúria ítéletének indokolásában megállapította, hogy a bíróságok széleskörű bizonyítást folytattak le, indokolásukban számot adtak döntésük ténybeli és jogi alapjáról (lásd a Kúria Gfv.VI.30.339/2024/6. számú ítélete indokolásának [39]–[42] bekezdéseit). A Kúria végül döntésének összefoglalójaként megállapította: „[a]lapvető elvárás a felülvizsgálati kérelemmel szemben, hogy annak hivatkozásai megfeleltethetők legyenek a jogerős ítéletnek. A felülvizsgálatot kérő félnek a jogerős ítélet indokaival, érveivel szemben, azok cáfolatára kell az ellenérveit megfogalmazni. Ennek a követelménynek nem felel meg az, ha a fél a felülvizsgálati kérelmében nem a jogerős ítéletben tett megállapításokat, az ott kifejtett jogi álláspontot támadja, hanem az abban írtakat lényegében figyelmen kívül hagyva csak a perben általa végig képviselt – és a jogerős ítéletben elbírált – álláspontját ismétli meg” (lásd a Kúria Gfv.VI.30.339/2024/6. számú ítélete indokolásának [49] bekezdését).

- [6] 2. Az indítványozó ezt követően fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz.
- [7] Az indítványozó szerint a bíróságok megfelelő, érdemi indokolás nélkül utasították el a tanúbizonyítási és szakértői vélemény kiegészítésére vonatkozó (bizonyítási) indítványait, ami az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét okozta. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése sérelmét okozta egyrészt a bíróságok „következetlen és előre nem látható” jogértelmezése, nem vették ugyanis figyelembe a Cstv. 63/A. §-a szerinti jóhiszeműségi klauzulát, így egy jogszabályi rendelkezés alkalmazásának mellőzésén keresztül sérült a jogbiztonság. Ezen túl az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése sérelmére vezetett a „szerencsejáték-adózás szabályai hirtelen, egyik napról a másikra meghozott módosítása”, vagyis nem volt biztosítva a kellő felkészülési idő. Az indítvány szerint az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti alapjoga azáltal sérült, hogy az indítványozót „korlátlan felelősséggel sújtották több mint 70 millió forint erejéig”. Az Alkotmánybíróság tulajdonvédelmi gyakorlatával megy szembe az a bírói döntés, amely polgári ügyben automatikusan átvette a büntető ügyben született döntés megállapításait.

- [8] Az indítvány szerint „[a] marasztalás közérdek nélkül, pusztán retrospektív értékelés alapján történt, ami kisajátítással egyenértékű, azonban nem biztosít semmilyen kompenzációt, miközben az indítványozó vagyoni helyzetét ellehetetleníti. Ez kisajátítással egyenértékű beavatkozás, amely nem felel meg az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdésében foglalt követelményeknek”.
- [9] Mivel az indítványozó szerint ügyének alapja a csődeljárás idejére, vagyis 2012-re nyúlik vissza, a peres eljárás elhúzódása miatt az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, vagyis az észszerű időn belüli elbírálás joga is sérült.
- [10] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megvizsgálva a befogadhatóság feltételeit, jelen ügyben a következőket lehetett megállapítani.
- [11] 3.1. A Kúria ítéletét az indítványozó jogi képviselője 2025. július 7-én vette át, az alkotmányjogi panaszt 2025. szeptember 5-én – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül – határidőben nyújtotta be. A főtítkár hiánypótlási felhívását az indítványozó jogi képviselője 2025. október 8-án vette át, válaszát szintén határidőben, 2025. november 6-án megküldte.
- [12] Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, az eljárásban alperesként vett részt, így érintettnek minősül, és jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [13] 3.2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a B) cikk (1) bekezdésére csak két kivételes esetben lehet alkotmányjogi panaszt alapítani, akkor, ha az indítványozó a visszaható hatályú jogalkotás vagy jogalkalmazás tilalmának megsértésére, illetve a felkészülési idő hiányára hivatkozik {lásd legutóbb például: 3334/2020. (VIII. 5.) AB végzés, Indokolás [15]}. Jelen ügyben az indítványozó a B) cikk (1) bekezdése vonatkozásában részben ugyan megjelölte a kellő felkészülési idő hiányát, ám azzal összefüggésben egyrészt nem jelölt meg jogszabályt, indítvány-kiegészítésében általánosságban hivatkozott csupán a „szerencsejáték-adózás szabályaira”, másrészt beadványa jogalapjaként az Abtv. 27. § (1) bekezdését tüntette fel, amely a bírói döntés alkotmányosságának vizsgálatára irányul.
- [14] Ebben a tekintetben tehát nincs lehetőség érdemi vizsgálat lefolytatására.

- [15] 3.3. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a határozott kérelem követelménye magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadályá” {lásd legutóbb: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [16] Jelen beadványban az indítványozó az ügyében született első- és másodfokú bírói jogértelemezést vitatta, különös tekintettel a korlátlan felelősségének megállapítására, ezen kívül a felülvizsgálati kérelmében foglaltakhoz hasonlóan az ügyében lefolytatott bizonyítás vélt hiányosságait nevesítette.
- [17] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt utal arra, hogy az indítványozó felvetéseit a törvényesség vizsgálata körében a Kúria Gfv.VI.30.339/2024/6. számú ítéletének indokolásában tételesen, mindenre kiterjedően megvizsgálta (lásd az indokolás [39]–[42] bekezdéseit és jelen végzés 1. pontjában szereplő tételes ismertetést).
- [18] A benyújtott panasz tartalma szerint a kúriai döntéssel összefüggésben nem tartalmaz érdemi indokolást arra vonatkozóan, hogy az miért és mennyiben sérti az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseit.
- [19] Az indítvány érdemi elbírálását az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének állítása és alapjogi érveléssel kellően alátámasztott indokolása alapozhatja meg. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadályá, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel {3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}.
- [20] Az alkotmányjogi panasz a bizonyítási eljárást, a bizonyítékok értékelését vitatja, valamint nem ért egyet az ítéletek irányával, így az Alkotmánybíróság megállapította, hogy nem alkotmányossági kritikát fogalmazott meg. Az Alkotmánybíróság azt is hangsúlyozza, hogy a beadványban felsorolt aggályokat az indítványozó nem hozta logikai összefüggésbe a Kúria Gfv.VI.30.339/2024/6. számú ítéletében foglalt megállapításokkal és indokokkal, vagyis kifogásai valójában a bírósági eljárás egészének ismételt felülbírálatára irányulnak, amelyre az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel {lásd például: 3014/2017. (II. 8.) AB végzés, Indokolás [9]}. A

bíróság konkrét ügyben folytatott értékelő tevékenysége ezért nem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya.

- [21] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [22] Az indítványozó panaszbeadványa – az Alaptörvényben biztosított jog sérelmét alátámasztó határozott kérelem hiánya miatt – az Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére nézve nem tartalmaz az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének megfelelő határozott kérelmet, így érdemi elbírálására nincs lehetőség. Az Alkotmánybíróság azért sem vizsgálhatta az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmét, mert azt az indítványozó nem a Kúria Gfv.VI.30.339/2024/6. számú ítéletével lezárt perrel összefüggésben, hanem a Nyíregyházi Törvényszék 2013. február 27-én közzétett Fpk.56/2013/6. számú végzésével lezárt csődeljárással összefüggésben állította.
- [23] 4. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság a Kúria Gfv.VI.30.339/2024/6. számú ítélete számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontja, 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjai, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró